

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.

Wersja sandomierska z uzupełnieniami wersji krakowskiej

Rękopis Biblioteki Uniwersytetu w Lipsku „Albertina” 951b, k. 132r–134v

Odczyt: Maciej Mikuła

Rejestr artykułów

[k. 132r]

Hic incipitur aliud registrum. ^aSequitur de Cesare Ottone, qui fundavit templum in Meydeburg et sequitur. ^aIn nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.

^{a-a} czerwonym inkaustem

[1] Cesar Otto Ruffus fundavit templum in Meydeburg.

[2 § 1] De eo. Qui penestici vocantur, si in aliquo demerentur.

[2 § 2] De eo. Quando penesticus consulum aut civitatis.

[2 § 3] De eo. Et si alii homines qui communitatem seu fraternitatem.

[3] Si metrete aut alie mesure parve seu iniuste.

[4 § 1] De eo. Ille supremus iudex, qui in Meydeburg iudicio.

[4 § 2] De eo. Quitquit criminalis causa factum seu commissum fuerit.

[5 § 1] Stuprum et obsidia, irruencia domiciliorum

[5 § 2] De eo. Castellani pena et recompensa quod.

[5 § 3] De eo. Quando castellanus surget et iudicavit.

[6 § 1] De eo. Scultetus eciam habet tria iudicia legalia.

[6 § 2] De eo. Iudiucium sculteti nemo potest indicare.

[6 § 3] De eo. Quodsi scultetus in domo non fuerit et criminale.

[7 § 1] De eo. Quod si homo vulneratus fuerit, si clamorem.

[7 § 2] De eo. Si vulnus profunditatem unguis.

[8] De eo. Si contingit criminale nephas aut conflictus.

[9 § 1] De eo. Nec sculteto, nec castellano, nec eciam scabinis.

[9 § 2] De eo. Castellanus et scultetus bene possunt omni die.

[9 § 3] De eo. Sed hospitem oportet iuramento protestare.

[10] De eo. Quodsi vir vulneratus fuerit et eodem die.

[11 § 1] De eo. Stuprum et obsidium et irruencia.

[11 § 2] De eo. Si aliquis irruit super alterius domicilium.

[12] De eo. Quicumque vulneratus fuerit, si clamorem proclamaverit.

[13] De eo. Obligat aliquis mercimonia aut alia bona.

De eo. Nullus hospes ab alio advena et contra.^a

[14 § 1] De eo. Si aliquis ducit uxorem et si vir de hac.

[14 § 2] De eo. Nulla mulier potest vite provisionem, nec dotalicium.

[14 § 3] De eo. Quod maritus mulieri nichil dederit in suis.

[14 § 4] De eo. Si vir oves habuerit, quas mulier recipiet.

[k. 132v]

De eo. Sed deservitum parcium et rationabile debitum.^a

[14 § 5] De eo. Si vir pueros habuerit, aut mulier.

[15] De eo. Quando alicui sua possessio publicata fuerit.

[16 § 1] De eo. Quicquid masculus dat sub banno.

[16 § 2] De eo. Quodsi iudex et scabini mortui sunt.

[17] De eo. Nemo masculus nec nulla mulier possunt in loco.

[18 § 1] De eo. Quodsi hereditas in fratribus et sororibus.

[18 § 2] De eo. Si autem in possessione est, si bene sacerdos.

[19] De eo. Quicumque masculus dat in iudicio.

[20 § 1] De eo. Quicumque aliquem coram iudicio pro debito.

[20 § 2] De eo. Sin autem querimonia facta fuerit super aliquem.

[20 § 3] De eo. Si penam iudici et creditori debitum.

[20 § 4] De eo. Si autem possessione caruit, extunc.

[21] De eo. Si aliquis ad limina sanctorum aut ad nundinas.

[22] De eo. Quicumque scabinum in scampno iudiciali.

[23 § 1] De eo. Quando concordia inter discordantes coram.

[23 § 2] De eo. Quitquid scabini protestantur, hoc iudex.

[23 § 3] De eo. Ubi concordia et vera fremitus diuturna.

[23 § 4] De eo. Sin autem contingerit quam alter eam.

[24 § 1] De eo. Ut vir quivis suum filium ter potest eximere, quam habet.

[24 § 2] De eo. Similiter et vir potest filium suum, quem in potestate habet.

[24 § 4] De eo. Famulus potest mercedem suam, quam promeru[er]it.

[24 § 5] De eo. Si alter alterum pro vino vel pro alio potu.

[25 § 1] De eo. Bonum, quod datur viro vel femine.

[25 § 2] De eo. Si moritur femina absque herede, ita.

[25 § 3] De eo. Insuper omne aurum et argentum non informatum.

[26 § 1] De eo. Ista sunt, que ad hereditatem spectant omne.

[26 § 2] De eo. Omne proprium, quod locando.

[27] De eo. Vulnerat unus virum alterum vitam suam defendendo.

[28] De eo. Quodsi duo se vulnerant mutuo.

[29] De eo. Quod si duorum virorum querimonie dilate.

[30] De eo. Quodsi se duo mutuo vulnerant.

[31] De eo. Et si duo se mutuo vulneraverint equaliter.

[k. 133r–133v *niezapisane*]

[k. 134r]

[77 § 2] Nota. Hoc scire quilibet legens debet.

[78] De eo. Si servus bona domini deluserit.

[79] De eo. Quicumque alteri bona sua dederit ad sevandum.

[80 § 1] De eo. Si aliquis conqueritur super aliquem pro pecunia.

[80 § 2] De eo. Si aliquis eciam conqueritur super alium pro cibariis.

[81] De eo. Qui se extraxerit a descripcone et solutus iudicatus.

[82] De eo. Si servus deservitum suum precium super suum dominum.

[83] De eo. Si vir conqueritur super alterum pro ^[b] debito suo^b.

- [84] De eo. Si super virum conquestum fuerit.
[85] De eo. Omnis querela, que ad iudicium pro capitali crimine.
[86 § 1] De eo. In iudicio burgravii Meydeburgensis.
[86 § 2] De eo. Sin autem super virum querimonia cum testimonio.
[87 § 1] De eo. Iudex debet iudicium exercere, et de eo temptare.
[87 § 2] De eo. Recompensa et emenda et pena iudicis.
[88] De eo. Si viro aliqua bona fuerint concessa.
[89] De eo. Si vir alloquitur aliqua bona.
[90] De eo. Si vir conqueritur super virum pro pecunia.
[91] De eo. Si vir cum scitu contra alium ad iustitiam se.
[92] De eo. Si femina fuerit deprehensa in facto manifesto.
[93] De eo. Si vir duplices pueros habuerit.
[94] De eo. Si vir scabinum in scampno indecenter.
[95] De eo. Si super virum querimonia facta fuerit.
[96] De eo. Si casu contencio oritur clara die.
[97] De eo. Quem vir pro prolocutore rogaverit, hunc.
[98] De eo. Et quando moritur vir, tunc uxori.
[99] De eo. Nemo potest nec pro homicidio aut vulneribus.
[100] C. De eo. Consules si iuramentum unius viri recipient.
[101] De eo. Ubi vir iuramentum promiserit coram iudicio.
[102 § 1] De eo. Quando pupilli suum verum tutorem habere non.
[102 § 2] De eo. Si vir super alterum conqueritur, quod sibi aliquid.
[103] De eo. Quousque cives Meydeburgenses.
[104] De eo. Nullus alterum impedire debet coram iudicio.
[105 § 1] De eo. Nunc attendatis super eo, si advocatus aliquem.
[105 § 2] De eo. Cum qualicumque testimonio super iudicem querulatum fuerit.
[105 § 3] De eo. Quando querimonia coram avvocato super ipsum.
[105 § 4] De eo. Sin autem pro facto criminali pro quo iudicium.
[105 § 5] De eo. Sin autem unus vir pro debito in captivitate.
- [k. 134v]
- [106] De eo. Nunc attendatis de avvocato si non iuste iudicaverit.
[107] De eo. Insidias et stupra et domorum irruenciam.
[108] De eo. Si quis alteri fecerit domorum irruenciam die ac.
[109] De eo. Et si vir suam querelam tenere promiserit.
[110] De eo. Si vir querulatur super alterum.
[111] De eo. Si aliquis habuerit equum vel canem aut aliud pecus.
[112] De eo. Si aliquis spoliaverit cives suos, qui proprium.
[113] De eo. Hoc est illud iudicium et illud iuramentum.
[114] De eo. Dicit, quot tu in hac causa reus.
[115] De eo. Nunc placeat audire et intelligere, quomodo presens scriptum.
[116 § 1] De eo. Nunc dicetur, quamdiu stetit Imperium.
[116 § 2] Nunc audire et intelligere potestis, quod principibus.
[116 § 3] De eo. Nunc intendo vobis revelare, quis regem.
[117] De eo. Extunc mercatores dicebant ad imperatorem.

- [118] De eo. Nunc attendatis de civitate Meydeburgis.
[119] De eo. Nunc attendatis de Hallis, ubi ius suum.
[120] De eo. Nunc attendendum est, si in Meydeburg.
[121 § 1] De eo. Nunc attendatis de pallacia, per quem modum.
[121 § 2] De eo. Et cum sententia ante pallaciam data fuerit.
[122] De eo. Nunc attendatur, quantum plus dare oportet.
[123] De eo. Utrum iurati et scabini scientes. [ortyl]
[124] De eo. Nunc dicere vobis volo de pallacia.
[125] De eo. Scultetus de Meydeburg debet recipere.
[126] De eo. Hic intelligere et audire potestis.^c
[127] De eo. Eodemmodo sicut scultetus citat burgravium.^c

^a rubryka dotyczy fragmentu dopisanego z wersji krakowskiej (ortyl magdeburski); ^b znak wstawienia; ^c brak artykułu w rękopisie